

DUSZOŁOWNY (1) ai

A pl subst duszołown(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Łowiący, chwytający dusze: [Panie] Kiełznay nas płaczem/ niechay świeckie śmiechy/ Nas w ułzołowne [errata: dufzołowne] grzechy/ Zawodem nie w pięraią [!] Niech nas twe wodze w zabiegu w ściągáią. RybGęśli D2.

IM